

Má zlatá Mařenko

♩=144

Česká

Má zla-tá Ma-řen-ko, po-zo ruj to, když sto-jím před fron-tem,

jsem-li já to? Jak já u - mím bu - bno - vat,

a te - be, Ma - řen - ko, mi - lo - vat. Poč - kej jen,

dej po - zor, až na tě *spomaľovat'* za - vo - lám, má zla-tá Ma - řen - ko, Má -

řo, Má - řo, ♩=144
Ma - řen-ko roz - to - mi - lá.

2. Kdož by tě, Mařenko, nemiloval,
červené tvářičky jak růže,
nikdo ti odolát nemůže,
ach, škoda, škoda jen,
že svoji nebudem, má zlatá Mařenko,
Máři, Máři, Mařenko roztomilá.